

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום ראשון ו' תמוז תש"פ | דף היומי בבלי: שבת קיד.
דף היומי בהלכה: מסימן תצ"ד סעיף ב' עד אמצע סעיף ג' "ונוהגין בכמה מקומות".
מוסר: שמירת הלשון - שער התורה הג"ה עד סוף פרק כ"ט.
קנין חכמה הלימוד השבועי: מסכת אבות פרק ה משנה ו עד פרק ה משנה ט

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirsuh@dirsuh.co.il

נחשף מכתב מהסטייפלר בו הוא מוותר על מענק בסך 400 אלף שקל | מי נעל את הגרייט אלישיב בחדרו? | 1920

יהלומים מגדולי ישראל

כשמרן הסטייפלר סירב לקבל הטבות מדינה בסך 400,000 שקלים

נחשף מכתבו של מרן הסטייפלר זצ"ל, בו הוא מודיע על סירובו לקבל מעיריית בני ברק מענק בסך 400,000 שקלים - ומשיב לה את הצ'ק שנשלח אליו

בית המכירות הפומביות קדם, ירושלים

כאמור, בחודש אב אותה השנה, ארבעה חודשים לאחר חג הפסח, נפטר מרן הסטייפלר ז"ע. בימים אלו מדברים על הקלות

מס והחזרי כספים מקופת המדינה, למי שנפגעו בתקופת הקורונה. מעניין כי אחד מבעליו של בית המכירות הפומביות "קדם" שבירושלים, המציע למכירה את המסמך הנדיר, מפרסם כי: "חסרונם של מנהיגים אמיצים, ישירים אך לא פחות מכך צנועי הליכות, ניכר בימים אלה. הרב קנייבסקי הותיר אחריו מורשת ענפה שניתן לחוות ולהכיר מקצת ממנה ומאופייה הייחודי במסמך שנחשף כעת, ולקוות כי פשוטי העם, כמנהיגיו, ילמדו שיעור חשוב בענווה מצדיק הדור שאיננו".

חיים ברקמן

בימים האחרונים נחשף מכתבו של מרן הסטייפלר זצ"ל, בו הוא מודיע לראש עיריית בני ברק משה אירנשטיין, שהוא מוותר על ההמחאה שהעירייה שלחה לו ובה מענק על סך 400 אלף שקל. בשנת תשמ"ה בערב חג הפסח, שלח ראש עיריית בני ברק משה אירנשטיין, מענק תמיכה נדיב כדי לסייע בהוצאת סדרת ספרי 'קהילות יעקב' על הש"ס.

אני לא עני ב"ה

מרן הסטייפלר ז"ע שהיה אז 4 חודשים טרם נפטר לבית עולמו, החזיר את ההמחאה לעירייה, והעיר בכתב ידו בתחתית המכתב שקיבל ממנו: "אני לא מקבל שום עזרה חוץ ממסים שפטרה אותי תורה, כי תל"ת אני לא עני ב"ה", ואף חתם בדברי שבח לראש העיר: "דו"ש ומכבדו כרום ערכו הנעלה".

"באמצע השיעור נשמע פיצוץ עז שהרעיד את כל הבניין. הבחורים נתקפו בהלה ונסו מבית המדרש בריצה. כסאות וסטנדרים התגלגלו לכל הכיוונים. באולם ההפוך נותרו שני אנשים: ראש הישיבה ואני..."

זאת התורה אדם פי ימות באהל - כששוקעים באמת בלימוד התורה, החושים הגשמיים בטלים

מנותק מכל הסובב אותו ואינו חש כלל מה שמתחולל; וגם אני נשארתי ישוב על מקומי, והסיבה - כדי לא להשאיר את רבנו לבד על מקומו.

עברו מספר דקות, ראש הישיבה הגביה את ראשו ורצה להמשיך את השיעור, ומה נדהם ונבהל למראה עיניו: בית המדרש ריק מתלמידים. כשהבחין בנוכחותי פנה אלי בשאלה: לאן נעלמו כל התלמידים?

שאלתי את מורי ורבי בתמיהה: האם הרבי לא שמע כלום?! הלא כל הבניין כולו רעד כלולב, רעש והמולה, איך יתכן שהרב לא שמע?! וסיפרתי לו כל מה שקרה.

הגה"ק המהרי"ץ אמר שבאמת לא הרגיש מאומה, וסיפר מה ששמע מרבו שאצל החת"ס סופר התרחש סיפור כעין זה באמצע השיעור: פעם אחת הבחין החת"ס סופר בתלמידים המנענעים שפתותיהם וממלמלים. שאלם לפשר הענין, ואמרו לו כי נשמע קול רעם והם בירכו את ברכת 'שכוחו וגבורתו מלא עולם'. נענה החת"ס סופר ואמר להם: אם אפשר להרגיש באמצע הלימוד את קול הרעש של הרעם, עדיין חסר באהבת התורה ושקידת התורה. (לב ישראל)

סיפר הגה"צ רבי ישראל גרוסמן זצ"ל: זכיתי ללמוד בישיבתו של מרא דארעא דישראל הגה"צ רבי יוסף צבי דושינסקי זצ"ל. ראש הישיבה היה לנו לדוגמא לאהבת התורה בשיעוריו הארוכים והמופלאים בהרבצת תורה שלא ידעה גבולות. שיעוריו התקיימו אפילו בערבי שבתות וחגים, לרבות התקופות הקשות של המלחמות שהתנהלו באותם ימים בין אנשי המחותרות מול חיילי הצבא הבריטי.

סיפור מדהים שהייתי עד לו, התרחש באחד הימים, כשרבנו המהרי"ץ אחז באמצע השיעור. הוא הקשה קושיה מסויימת ופתח בדפי המהרש"א לעיין שם בענין. בחלל בית המדרש שררה דממה, התלמידים נזהרו שלא להפריע לעיונו של ראש הישיבה, והנה לפתע נשמע פיצוץ עז שהרעיד את כל הבניין. אמות הסיפים נעו ממקומן. תלמידי הישיבה נתקפו בפחד ובבהלה ונסו מבית המדרש בריצה כל עוד נשמתם בם. בית המדרש נהפך כולו, כסאות וסטנדרים עפו והתגלגלו לכל הכיוונים.

בבית המדרש ההפוך נותרו שני אנשים: ראש הישיבה, המהרי"ץ, שהיה רכון על דפי המהרש"א והורגש בעליל שהוא

"בחודשים אלו נפטרו מאתיים אנשים פחות מכל שנה"

במהלך שיעור שנשא הגרי"א דינר לתלמידיו אמר בהתפעלות כי בכל שנה רגילה יש נפטרים רבים אך מאז פרוץ נגיף הקורונה אחוזי הפטירה ירדו בצורה דרסטית

אמר בשיעורו לתלמידיו כי צריך להודות לקב"ה על הניסים הגלויים להם אנו עדים במהלך התקופה הזו של נגיף הקורונה. בדבריו שנשא לתלמידיו אמר הגרי"א דינר: "צריך להודות כל הזמן להקב"ה, ובפרט בימים אלו שאנחנו בזמן הנגיף הזה שיש לנו ניסים גלויים ממש. מעניין מאד שבתקופה האחרונה מפורים עד עכשיו עבר שלושה חודשים. וכל שנה מפורים עד עכשיו

במהלך שיעור שנשא הגרי"א דינר לתלמידיו אמר בהתפעלות כי בכל שנה רגילה יש נפטרים רבים אך מאז פרוץ נגיף הקורונה אחוזי הפטירה ירדו בצורה דרסטית: "צריך להודות כל הזמן להקב"ה, ובפרט בימים אלו שאנחנו בזמן הנגיף הזה שיש לנו ניסים גלויים ממש" רב מרכז בני ברק הפוסק הגאון רבי יהודה אריה דינר שליט"א

יצוין כי גם מספר אנשי 'חברא קדישא' בירושלים מספרים כי בכל שנה במהלך הימים הללו יש להם עבודה רבה בקבורת נפטרים רח"ל, אך מאז פרוץ נגיף הקורונה למעט אותם אלו שנפטרו מן הנגיף כמעט ואין נפטרים, דבר שהוא חריג מאוד ביחס לזמנים רגילים.

(יעקב מלמד JDN)

בשלושה חודשים אלו נפטרים כל מיני אנשים כל שנה בממוצע נפטרים מכל מיני מחלות וזיקנה וכיוצא בזה".

הפוסק הוסיף בהתפעלות: "מעניין שבחודשים אלו השנה נפטרו מאתיים אנשים פחות מכל שנה. השנה נפטרו בערך מאתיים אנשים פחות מכל שנה שנפטרים בתקופה הזאת, ממש חסד שהקב"ה עושה איתנו".

פרשת השבוע

"לפני השביל הצר של הספרים המוביל לחדרו של הרב אלישיב נתגלה לי מחזה מדהים: הדלת היתה נעולה מבחוץ עם מנעול גדול, והרבנית ע"ה הוציאה מפתח מכיסה ופתחה לי..."

כך שמרה הרבנית אלישיב ע"ה שלא יפריעו לבעלה הגדול בלימודו

"הזכרתי לה שאני גיס של בנה הגאון הצדיק רבי משה [חתנו של הגאון רבי חיים ברים זצ"ל], והוספתי שאף פעם לא הפרעתי לו. היא מיד תפסה מי אני והתנצלה: "לא הכרתי אותך" ... וציוותה לבנותיה ומיד פינו לי את הדרך והזיזו את השולחן הגדול לצד כדי שאוכל לעבור.

"ואז לפני השביל הצר של הספרים המוביל לחדרו נתגלה אלי מחזה מדהים: לא יאומן אבל בעיני ראיתי, הדלת היתה נעולה מבחוץ עם מנעול גדול, והיא הוציאה מפתח מהכיס שלה ופתחה לי המנעול הגדול, ורק ככה הייתי יכול להגיע אליו, לא יאומן גודל השמירה איך שהיא שמרה שלא יפריעוהו מלימודו".

(גיליון 'דברים הרבה', מרשימות אחד הנינים שליט"א)

מה טבו אהליך יעקב (במדבר כא ה)

סיפר בנו של הגאון רבי חיים ברים זצ"ל, מחותנו של רבנו הגרי"ש אלישיב זצ"ל: "פעם ביקשני אבי להשתדל עבור יהודי יקר שאנו חייבים לו הכרת הטוב מסיבה מסוימת, ולהכנס לרבנו לשאול עבורו שאלה דחופה בענייני שידוך, האם לעשות שידוך מסויים או לא.

"הלכתי עבורו לבית רבנו. כשנכנסתי לדירה, ישבו בהול [חדר הכניסה] הבנות עם האמא. שאלתי אם אני יכול לשאול משהו את הרב, ענתה לי הרבנית ע"ה: אתה רואה שאי אפשר... [- שהדרך חסומה].

יהלומים מגדולי ישראל

כששמע הרבי שבחו"ל יש פשקווילים נגדו, אמר: "אזוי?! תביאו לי את הפתק, גם אני רוצה לחתום..."

נכדו של כ"ק אדמו"ר מוויז'ניץ על הביקור של סבו עם הממשלה

ממשלת הכופרים, ומוחים שם במחאה נמרצת נגד הרבי. כששמע הרבי את דבריו, אמר לו "אזוי?! תביאו לי את הפתק, גם אני רוצה לחתום" ... (נ.ב. אולי כוונת הרבי, שבאמת אסור להיפגש עם אדם רשע, ברם יש מצב של "עת לעשות לה' הפרו תורתך", ואלה - שלא ידועה להם סיבת הפגישה - הם צודקים בדבריהם...)

לפני כמה שבועות הלך מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ לביתו של ראש ממשלת מדינת ישראל, כדי להיפגש עמו, ולדבר עמו אודות ענין אחד חשוב מאוד שאת תוכנו לא גילה הרבי לאף אחד.

סיפר נכד הרבי, שבשבת קודש שלאחר מפגש זה, סעד עם זקנו הרבי שליט"א את סעודת שב"ק, וסיפר לזקנו, שבחוץ לארץ יש פשקווילים וכתבי פלסטר נגד הרבי על זה שנפגש עם ראש

ר' יעקב לא האמין למה שאוזניו שומעות, ובקול מלא התרגשות אמר שיש לו דבר נפלא לספר, וכך סיפר ר' יעקב: הנה, בעת שהגיעו בחזרה מן הביקור, ועמד הרבי להיכנס לתוך הבית, עצר הרבי לרגע, והורה לו לנסוע לאיזהו מקומן. כשהגיעו למקום הזה, יצא הרבי מן האוטו, ואמר שהוא צריך ללכת לשפאציר, והרבי, אף שהיה בחוסר כח ממש, בכ"ז הלך לשפאציר כעת באישון לילה. האמת היא - אמר ר' יעקב - שהיה זה לפלא בעיני, למה זה דחוף ללכת לשפאציר בשעה מאוחרת כזאת, אמנם כעת אני מבין, שהלא הרבי הוציא מפיו שהוא "הולך לשפאציר", אז צריכים לקיים "מוצא שפתיך תשמור" (דברים כ"ג, כ"ד)... (אפריון שלמה)

בענין זה סיפרו לי עוד סיפור נפלא, שבעת שיצא הרבי מבית הנופש שבחצור ללכת להיפגש עם ראש הממשלה, אמר הרבי לאחד המשמשים בקודש שנשאר בבית, שאם מתקשרים ושואלים היכן הרבי, יאמר "ער איז געגאנגען פאר א שפאציר" [הוא הלך לטיול קצר]. הרבי נסע מביתו, והמשב"ק הלך לישון. בשעה מאוחרת בלילה, בערך בשעה שלש ושלשים לאחר חצות הלילה, חזר הרבי למעונו. כשנכנסו לבית, סיפר הנה"ח ר' יעקב אדלר הי"ו - שהתלווה אל הרבי לביקור הזה - שהם חוזרים כעת מביקור בבית ראש הממשלה. המשב"ק השתומם מאד, והגיב בתמיה, שלפני שיצא הרבי מן הבית, אמר לו שהוא "הולך לשפאציר".

סגולות וישועות

סגולה לבנים תלמידי חכמים - להחליף נורות שרופות בחדר המדרגות...

ששם לבו באופן אישי, ואינו מחכה לוועד הבית, אלא הוא עצמו טורח להאיר מקומות ההלו. והנה ידוע מנהג ישראל שהנשים נותנות צדקה בזמן הדלקת הנרות, ומתפללות על בנים צדיקים ותלמידי חכמים. באמת עניין זה מועיל בכל מצוה שיש בה סגולה לדבר מסויים, שע"י עשיית המצווה נפתחים שערי שמים לגבי אותו הדבר, ואז היא השעה הנכונה להתפלל ולבקש מהקב"ה, כי יתכן שהשערים ייפתחו לו והוא לא יקח מהם כלום. משל למי שפותחים לפניו תיבה המליאה כסף וזהב לרוב, אם לא יושיט ידיו וייקח בפועל, יצא ריקן כלעומת שבא. לכן כשעושים מצוה המסוגלת לעניין מסויים, צריך לצרף למצווה את תפילה כדי שימלאו חופניו מהשפע הטוב. וגם האנשים כשמשותפים עם נשותיהם במצוות הדלקת נר שבת ע"י שמכינים ומסדרים את הנרות ומצחצחים הפמוטים, מה מאוד ראוי לצרף באותו זמן גם תפילה מעומק הלב, וכן כשמתעסקים במצות נר חנוכה ובהדלקת נר בית הכנסת או כשמחליף נורת חשמל בחדר מדרגות או במקום אפל, רצוי מאוד לבקש ולהתפלל באותו זמן, ויזכה לבנים ת"ח ומאירי עיני ישראל, אכ"ר. (י. חיימזון, 'המבשר תורני' בהעלותך תשע"ט)

שח הגה"צ רבי שמעון פינקוס זצ"ל (הובא בספרו תפארת שמשון): בעניין נרות בית הכנסת - אשרי מי שיהדר להיות ראשון בבית הכנסת, שיהיה הוא המדליק את נורות החשמל. וגם נוהגים אנשי מעשה להתנדב את חשבון החשמל של בית הכנסת כדי לזכות לסגולה של בנים תלמידי חכמים. וכלל הוא, שכל שיהדר האדם יותר בכל ענייני הנרות הנזכרים (נר חנוכה ונר שבת), יזכה לבנים יותר מאירים וצדיקים. ובאמת ישנה עוד מצוה חשובה הנעשית ע"י תיקון נרות, ועל ידה יכול לזכות האדם לבנים טובים וחשובים, והוא מה שאמרו חז"ל (תנחומא תצוה סי' ח): "מפני מה זכה שאול למלכות? מפני שהיה זקנו מדליק לרבים במבואות האפלין". היינו במקומות האפלים ברשות הרבים, מי שמתקן שם אורות להאיר עיני האנשים בחשיכה, זכותו גדולה מאוד, וזוכה לבנים שיאירו עיני הרבים במעשיהם הטובים. גם בזמננו אפשר לקיים מצוה חשובה זו, ובמיוחד בחדרי מדרגות או במחסנים ומקלטים בבניינים המשותפים, שקורה הרבה שנורות החשמל שרופות, ואימה חשיכה גדולה נופלת על מי שמזדמן שם, שמגשש בחושך ואף נתקל במכשולים. אשרי מי

קבל את גיליון 'לקראת שבת' ישירות למייל
שלח מייל: dirshu@dirshu.co.il

"היהודי שאני לומד אתו עדיין לא יודע לברך, ואינו מברך ברכות התורה. האם מותר לי ללמוד אתו באופן זה?"

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

ברכות השחר לפי חלק מהראשונים, יעויין בזה בשו"ת מהרש"ג (ח"א סימן ס"ב), ולפי דעה זו אין איסור על הלומד בלי ברכה, והברכה היא רק מצוה חשובה להודות על נתינת התורה. וכן הורה הגר"י זילברשטיין שליט"א בשם הגר"ש אלישיב בספר קב ונקי (סי' י"ד).

ושמעתי מחכם אחד עצה נפלאה, שכאשר מתחיל ללמוד עם היהודי יאמר בקול ברכות התורה ויכוון להוציאו ידי חובה מדין שומע כעונה.

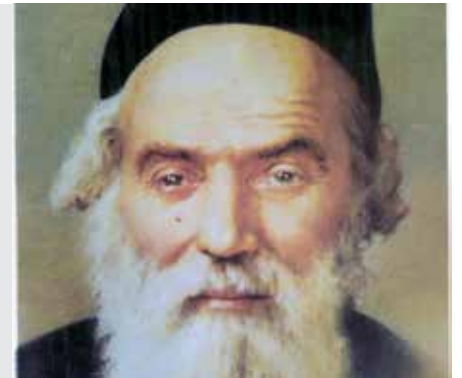
שאלה: אני לומד תורה עם יהודים שאינם שומרי תורה ומצוות במסגרת ארגון קירוב, וע"י הלימוד מתקרבים ליהדות. היהודי שאני לומד אתו עדיין לא יודע לברך, ואינו מברך ברכות התורה, האם מותר לי ללמוד אתו באופן זה? והרי ברכות התורה חיובן מן התורה?

תשובה: הורה בזה מורי ורבי הגאון רבי משה שאול קליין שליט"א, שאפשר ללמוד אתם והמאור שבתורה יחזירם למוטב, ובהסתמך על דעת האחרונים שמצות ברכת התורה היא כמו

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

מדוע חמור המספר לשון הרע על חברו בסתר יותר מהמספר בפניו?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

מה שכתב הח"ח להלן (באמ"ח ס"ק ז), שבאיסור לשון הרע יש גם חלק של מידה רעה, שהקפידה התורה על כך שבוחר לבזות את השני [אף באופן שאינו מזיק לו בכך]. וממילא, כיון שהמספר גנות על השני בסתר מידתו הרעה גדולה יותר, נוסף על כך גם 'ארור'.

והוסיף, כי מלשון ה'חפץ חיים' משמע שאם סיפר בסתר אך אינו חושש שיתגלו הדברים בפני חברו, כי משער בעצמו שהיה אומר את הדברים גם בפניו - אינו עובר ב'ארור מכה רעהו בסתר'. ומכך עולה לכאורה שהטעם הוא לא משום שכשמספר עליו בסתר לא ידע חברו להישמר מפניו שלא ינזק, אלא כפי הביאור השני הנ"ל, שלגנות את חברו בסתר זו מידה רעה יותר מאשר לגנותו בפניו.

מדברי החפץ חיים בתחילת כלל ג' מהלכות לשון הרע עולה, כי המספר לשון הרע בסתר ומקפיד שלא יתגלה הדבר לחברו, עונו חמור יותר מהמספר לשון הרע בפני חברו. שהמספר לשון הרע בסתר עובר גם על 'ארור מכה רעהו בסתר'.

בטעם הדבר שלשון הרע בסתר חמור יותר, מביאים בביאורים ומוספים שבמהדורת דרשו (מקונטרס שמירת הלשון עמוד לב-לג), שזאת מפני שכשיודע מי המדבר עליו, יותר קל לו להתמודד מולו ולסתור דבריו; ועוד, שכשמספר בסתר מראה שאינו מפחד וירא מאלוקים, אלא מבני אדם [וכמבואר בגמרא (ב"ק עט, ב) לגבי החילוק בין גנב לגזלן, שהגזלן השווה כבוד עבד לכבוד קונו, וגנב החמיר יותר בכבוד העבד, ולכן החמירה בו תורה שמשלם ארבעה וחמשה]. טעם נוסף יש שכתב (תורת הלשון כלל ג), לפי

הגר"נ קרליץ זצ"ל: "להיות עני זה לא בושה, ולכן ללכת עם כובע מיושן אין בו כל פגם, אולם עצלות היא מדה מגונה, ויש להבריש את הכובע מאבק והמזניח את עצמו הרי זו עצלות ובושה"

שבת דף קיד

מתי זה קידוש ה' ללבוש בגדים מלוכלכים?

והבריות אומרים, אוי להם ללומדי התורה, שהם מאוסין ומגונים, נמצא זה משניא את התורה. והני מילי כשהאנשים לא ידעו שהיה לו לתלמיד חכם בגד נאה ומכרו בשביל שמן למצוה, אבל אם ידעו, אין זה חילול ה' אלא קידוש ה' שהבריות יאמרו לו אשרי לזה שמכר כסותו בשביל התורה.

ומעשה שהיה בירושלים בתלמיד חכם מופלג ושמו ר' בצלאל והיה חלבן המוכר חלב וטינף את כובעו והכניסו לחבית דג מלוח כדי שינדוף ריחו למרחקים... הוא עשה זאת כי היה עסקו עם נשים כי מכר להם חלב וכדי ליצור מחיצה, ביזה את בגדיו. אדם כזה אשרי לו כי כל בר דעת יבין שזה קידוש ה', אבל אם לא מוכר לציבור ולא ידוע שמכר בגדו לצורך שמן אסור לו ללכת בבגד מוכתם שהוא חילול ה'.

ושמעתי מהגאון ר' נסים קרליץ זצ"ל שאמר בשם החזון איש זצ"ל: להיות עני זה לא בושה, ולכן ללכת עם כובע מיושן אין בו כל פגם, אולם עצלות היא מדה מגונה, ויש להבריש את הכובע מאבק כי בקלות ניתן לנקותו והמזניח את עצמו הרי זו עצלות ובושה.

(קובץ דרישה וחקירה)

כל תלמיד חכם שנמצא רב על בגדו חייב מיתה שאלה. אדם שיש לו שני בגדים בלבד אחד נקי ומהודר והשני עם כתמים של זפת, ואין לו שמן לנר חנוכה, והרי נאמר בשו"ע (סי' תרעא ס"א) "צריך לזוהר מאד בהדלקת נר חנוכה, ואפילו עני המתפרנס מן הצדקה שואל או מוכר כסותו, ולוקח שמן להדליק", והוא יכול למכור את בגדו הנאה עבור שמן, ואז ישאר עם בגדו המוכתם בזפת, האם יעשה כך, או שמא מאחר ונאמר במסכת שבת (קיד.). ואמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן כל תלמיד חכם שנמצא רב על בגדו חייב מיתה, שנאמר כל משנאי אהבו מות, אם כן אסור לו למכור את בגדו הנקי, כי לא יכול ללכת בלי בגד בחנוכה בימות הגשמים, והו"ל אנוס ופטור ממצות הדלקת נר חנוכה?

ועונה על כך הגר"י זילברשטיין שליט"א שנראה שפטור מנר חנוכה, מאחר וכתוב 'כל תלמיד חכם שנמצא רב על בגדו חייב מיתה' ובלו בגד לא יכול להתקיים, אם כן הרי הוא אנוס כי אין לו מה למכור, ולמכור את היפה ולהשאר עם המוכתם אסור לו וכמו שכתב רש"י: רבב שומן וחלב, חייב מיתה, שצריך להיות חשוב והגון לכבוד תורתו, משנאי, שממאסין עצמן בעיני הבריות,

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך במייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד...
אקטואלי ומרתק.

הצטרפו בחינם לאלפי המנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

**הפורתח
בכל יום...
המייל היומי של 'דרשו'**

להתקשר לתורה מסביב לשעון

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב **מאיר שפרוכר** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/2

הרב **אליהו אורנשטיין** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/1

הרב **אפרים סגל** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 2/3-4

הרב **אריה זילברשטיין** שליט"א
הדף היומי בהלכה • עברית

שלוחה 1

הרב **יצחק לובינשטיין** שליט"א
הדף היומי בבלי • אנגלית

שלוחה 2/6

הרב **מרדכי שלמה פריינד** שליט"א
הדף היומי בהלכה • אידיש

שלוחה 1/3/1

הר"ר **אברהם פוקס** הי"ד
הפנתח בכל יום - המייל היומי של דרשו
60 שניות מתוקות על סדר הדף היומי

שלוחה 3

הר"ר **שלום יכנס ואברהם פוקס** הי"ד
לקראת שבת מלכתא
סיפורים ופנינים מפרשת השבוע

שלוחה 7

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

מדוע לא אומרים תחנון בימים הראשונים של חודש סיון?

דוד כהן פלאשט

ושלושת הימים שלאחריו הם 'ימי ההגבלה', בהם התכוננו בני ישראל לקבלת התורה.

וכן אסור לצום בימים אלו, למעט חתן וכלה ביום חופתם, שצריכים לצום. ויש אומרים שאף חתן וכלה אינם צריכים לצום, אך המנהג כדעה הראשונה - לצום.

[שו"ע תצד, ג, ומשנ"ב ז-ח; ביאורים ומוספים דרשו, 13]

מתחילת חודש סיון, עד לז' בסיון, (או ח' בסיון, בחו"ל), שהוא אסרו חג - לא אומרים תחנון. בא' בסיון, ו' בסיון, וז' בסיון, משום שהם ראש חודש, חג השבועות, ואסרו חג. ובארבעת הימים שבין ראש חודש לחג השבועות, ב' עד ה' בסיון - משום שבב' בסיון החל משה רבנו לדבר עם בני ישראל בנוגע לקבלת התורה,

האם אומרים תחנון בחוץ לארץ בי"ג בסיון?

מפוסקי זמננו שהורה למעשה לומר תחנון בי"ג בסיון אף בחוץ לארץ, משום שימי התשלומין לקרבנות החג נמנים על פי ימי ההשלמה בארץ ישראל, שהיא מקום ההקרבה.

ויש שנהגו לומר תחנון מהיום שלאחר אסרו חג ואילך.

[ביאורים ומוספים דרשו תצג, 14]

בהמשך לאמור: מנהג רוב ישראל שלא לומר תחנון גם בששת הימים שלאחר חג השבועות, דהיינו עד י"ב בסיון; משום שבזמן בית המקדש ניתן היה להשלים בימים אלו את קרבנות החג.

ובחוץ לארץ - יש אומרים שלא יאמרו תחנון עד ששה ימים לאחר 'יום טוב שני', דהיינו עד י"ג בסיון; ויש חולקים. ויש

מדוע ביטל הגר"א את מנהג העמדת העציצים בבית בחג השבועות?

הקהילה היהודית ברוסא

העץ, ועל ידי ראיית הענפים, יתעוררו להתפלל על הפירות. והגר"א ביטל מנהג זה, כיון שבזמננו נוהגים הגויים להעמיד ענפי עצים בבתיהם בימי חגיהם. ויש הסוברים שמטעם זה יש לבטל אף את מנהג הקישוט בעשבים, ויש חולקים.

[שו"ע תצד, ג, ברכ"י ו, ומשנ"ב י; (סידור הריעב"ץ שבועות ג); ביאורים ומוספים דרשו, 16; וראה שם, 15]

מנהג ישראל מקדמת דנא, לקטש את בתי הכנסת ובתי המגורים בעשבים בחג השבועות, כזכר לשמחת מתן תורה בהר סיני, שהיו סביבו עשבים. ויש שמצאו לכך סמך בדברי חכמינו ז"ל.

ויש שנהגו גם להעמיד ענפי עצים ועציצים בבתי בחג השבועות, לאות על כך שבחג השבועות נדון העולם בנוגע לפירות

* ל'עשרת הדיברות' שבפרשיות 'יתרו' ו'ואתחנן', ישנם שני סוגי טעמים - 'עליון' ו'תחתון'. ולגבי מועדי הקריאה בטעם העליון בציבור, קיימים מנהגים שונים.
* ישנו מנהג עתיק יומין, לעמוד בשעת קריאת עשרת הדיברות בציבור. הרמב"ם שלל מנהג זה, אך יש מאחרונים שציינוהו כדבר ראוי. ונחלקו הפוסקים אם בזמננו מותר לנהוג כך.
* מי שישן ביום במשך מחצית השעה ויותר, ולאחר מכן היה ער במשך כל הלילה - נחלקו המשנה ברורה והחזון איש האם רשאי לברך בעצמו את ברכות התורה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

קמח העשוי מדגן קלוי - האם מחמיץ במגע עם מים?

בבית בפסח; ויש אומרים שראוי להחמיר אף בנוגע להנאה. וקמח רגיל, בלתי אפוי, שנותר בעינו בתוך מצה אפוייה - לכל הדעות דינו ככל קמח אחר, ואינו נדון כקמח קלוי, ואסור אף בהנאה.

[שו"ע תסג, ג, ומשנ"ב ו-ה; ביאורים ומוספים דרשו, 6]

כלל הוא בדינו, שדגן אפוי אינו מחמיץ במגע עם מים. אולם, דגן קלוי, יש לחשוש כי הוא מחמיץ במגע עם מים, והוא אסור בפסח אף באכילה ובהנאה, וכן אסור להשהותו ברשותו. ואם טחנו את הדגן הקלוי - יש אומרים שאין לחשוש כי הקמח מחמיץ במגע עם מים. ולהלכה, נחלקו הפוסקים: יש אומרים שהקמח אסור רק באכילה, אך מותר בהנאה, וכן מותר להשהותו

הלוח היומי

ו' בתמוז | רבי יעקב ישראל ב"ר יו"ט אלגאזי זצ"ל,
אבי המהרי"ט אלגאזי, הראשל"צ, ר"י נוה שלום -
ברית אברהם, בעל ארעא דרבנו, אמת ליעקב ועוד

ביום זה בגזירות ת"ח נחרבו שתי קהילות גדולות באוקראינה, "טולצין" ו"הומיה" והיהודים שבהן נרצחו באכזריות רבה.

יארצייט:

תקט"ז: רבי יעקב ישראל ב"ר יו"ט אלגאזי זצ"ל, אבי המהרי"ט אלגאזי, הראשל"צ, ר"י נוה שלום-ברית אברהם, בעל ארעא דרבנו, אמת ליעקב ועוד.

תקמ"ו: רבי חיים די לה רוזה זצ"ל, ר"י בית א-ל, בעל תורת חכם.

תרפ"ה: רבי משה ב"ר יעקב שמשון הגר זצ"ל, מקוסוב, בעל לקט עני.

תש"א: רבי אהרן ב"ר נתן לוי זצ"ל הי"ד, אב"ד רישא ועוד, בעל הדרש והעיון.

תשל"ו: רבי יחיאל יהודה ב"ר אברהם יששכר בער איזקסון זצ"ל, מלוס אנג'לס.

תשס"ט: רבי שמחה בונים ב"ר ברכיה ליברמן זצ"ל, אב"ד ק' זרע ברך, בעל בשבילי דאורייתא.

תשע"ו: רבי יוסף יהושע ב"ר שמואל דוד טויב זצ"ל, אב"ד בנימינה.

סגולה לאריכות ימים

מרן ה'חתם סופר' היה נוהג להאריך בתפילתו, ובימי בחרותו חבריו שחקו בו ואמרו לו: "עד שהארכת בתפילה, כבר למדנו סימן שלם בשולחן ערוך" וכדומה, והוא השיב להם: "המאריך בתפילתו מאריך לו ימיו, ואזכה ללמוד יותר מכם על ידי אריכות ימים". (זכרונות ומסורות על החתם סופר עמ' 82)

נשתדל לייחס חשיבות רבה לתפילה ולהתפלל במתינות, אף כשהשעה דוחקת, ונזכה לאריכות ימים ושנים

* חדש - שיעורים וטיפים ב'גישמאק בלימוד' (שלוחה 33)

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il